

РЕШЕНИЕ

№ 6520

гр. София, 19.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7121** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от К. А. Х., със съдебен адрес в [населено място] чрез упълномощен представител срещу решение от 11.02.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 6-ти състав по нахд № 15355/2019г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19-4332-015975/22.08.2019г., издадено от ВПД началник сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" /ПП/ [населено място], с което на основание чл.177, ал.1, т.3, б."а" от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 100,00 лв. за нарушение на чл.102, ал.1, т.1 от ЗДвП.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - отдел "Пътна полиция" към Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован не изразява становище по жалбата.

Заключението на прокурора е, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение от 11.02.2020г. по нахд № 15355/2019г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба

/арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

К. съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

От фактическа страна районният съд е приел за установено следното:

На 09.07.2019г. касаторът предоставил собствения си мотоциклет "Априлия Спа" на неправоспособния водач А. С. М., който го управлявал в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Там бил спрял за проверка от свидетеля М. С.. Тъй като М. бил непълнолетен била извършена проверка относно собствеността на мотоциклета. На касатора, като собственик на МПС-то бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ по чл.102, ал.1, т.1 от ЗДвП, срещу което възразил при връчване на акта.

Настоящият съд намира фактическата обстановка за правилно установена от СРС. Правилно са ценени показанията на актосъставителя и писмените доказателства.

Съгласно чл.102, ал.1, т.1 т.1 от ЗДвП на водача, собственика или упълномощения ползвател на моторно пътно превозно средство се забранява да предоставя моторното превозно средство: на лице, което не е правоспособен водач или не притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която се отнася моторното превозно средство. К. Х. като е предоставил мотоциклета си на М. е ангажирал отговорността си.

Твърденията на касатора, че непълнолетното лице е ползвало мотоциклета без негово съгласие не са доказани. К.Х. не се е възползвал от възможността да подаде възражение срещу АУАН и не е поискал събиране на гласни или писмени доказателства както с въззивната жалба, така и в хода на съдебното производство пред СРС, поради което неоснователно е възражението му за допуснати процесуални нарушения във връзка със събиране на доказателствата по делото. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП АУАН се ползва с доказателствена сила до оборването ѝ. В случая констатациите за процесното нарушение се потвърждават от показанията на актосъставителя и от приложената в преписката докладна записка и не се опровергават с други доказателства.

Словесното описание на нарушението в НП не се различава от това в акта и съответства на правната квалификация. Размерът на наложеното на касатора наказание е определен правилно, в минимално предвидения размер по чл.177, ал.1, т.3, б."а" от ЗДвП.

Правилно СРС е установил, че в хода на административното-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При така установеното, касационният съд намира, че от страна на СРС е извършено пълно и всестранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен материалния закон, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна.

Страните не претендират присъждане на разноси.
Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1,
изр.второ от ЗАНН , СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.02.2020г., постановено по нахд № 15355/2019 г. по
описа на Софийски районен съд, НО, 6-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.